

Dos poemes

Per Josep Planells

LLUNA MISTÈRICA

*A Maria Jesús, de la
comunitat de Religioses de
Sant Jordi*

Una boirina enterboleix la mirada
i el que era llum, encant, fruïció,
es dissipa en melangia.
Discorren els dies sens felicitat...
diu el Job del sofriment.

El malalt espera al llit
que arribi el matí del remei curatiu.

Jornada aclaparadora,
recerca fatigant,
porta el treball per la subsistència.

A voltes una agressió inesperada
arremet contra el propi habitacle.

Però hi ha un bé essencial
que no pertorba cap element.

Es troba en la finor d'un cor sensible
que es desvetlla per donar un bri de benestar.
Ho proclama la lluna argentada
reverberant en les flors de l'ametller.

4 febrer 1995

FOSCOR

*Al meu company
Miquel Àngel Riera Planells,
rector de Sant Agustí*

Tarda nuvolosa,
desabrigada i trista,
que deixa el captaire
a la vora del camí.

Tragí tenebrós,
d'infortunis,
sofrenes,
instigador de fatalisme.

Tal desconcert ens aclapara:
l'home timorat
es queda atordit,
l'agosarat, en l'esgarrifança.

De la mà del silenci
arriba la dolcesa d'un cor
empès per l'amor;
com ara la natura,
frisor de primavera,
esclata en les flors de l'ametller.

6 març 1995

JOSEP PLANELLS